

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1604/2025
06.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Ирене Вуковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., које заступа Дејан Антељ адвокат из ..., против туженог „Електропривреда Србије“ а.д. Београд, ради утврђења ништавости одредбе анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3868/24 од 07.11.2024. године, на седници одржаној 06.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3868/24 од 07.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3868/24 од 07.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3868/24 од 07.11.2024. године, ставом прим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1410/24 од 06.06.2024. године којом су одбијени тужбени захтеви тужилаца за утврђење ништавости одредбе члана 4. анекса уговора о раду које су тужиоци закључили у периоду од 03.02.2015. – 06.02.2015. године, у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу појединачно наведених коефицијента посла, закључених између Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог и сваког тужиоца засебно, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације, те одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23; у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је оцена законитости дела анекса уговора о раду закључених између парничних странака којима је одређен коефицијент за обрачун зарада тужилаца. Побийана одлука којом је тужбени захтев тужилаца одбијен у складу је са правним становиштем које је Врховни суд изразио у својим одлукама, према коме оспорене одредбе анекса уговора о раду нису ништаве пошто су коефицијенти послова утврђени у складу са општим актима послодавца - Одлуком о изменама и допунама Одлуке о систематизацији послова од 16.01.2015. године, након чега је дошло до промене елемената за утврђивање основне зараде и Одлуком о изменама и допунама Одлуке о коефицијентима послова од 30.01.2015. године, чија законитост није оспорена пред Уставним судом. Тужиоци су понуде послодавца за закључење анекса, које имају основ у наведеним општим актима прихватили и закључили анексе уговора о раду пре 07.02.2015. године када је ступио на снагу Посебан колективни уговор за Електропривреду Србије ("Службени гласник РС", број 15/2015) чијим је чланом 32. став 2. прописано да се промена коефицијента посла у методологији не може мењати без писменог образложења Послодавца и сагласности Синдиката, те нема места ретроактивној примени одредаба тог колективног уговора.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних спорова ревизија је дозвољена, сагласно члану 441. ЗПП, у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући ово у виду, иако тужиоци тужбом траже заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ утврђење ништавости одредаба анекса уговора о раду који су тужиоци закључили са туженим и његовим правним претходником, у делу који се односи на коефицијент за одређивање основне зараде запосленог, а како је вредност предмета спора испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије од 40.000 евра у динарској противвредности (члан 403. став 3. Закона о парничном поступку), то ревизија тужилаца није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић